

LA MANCHA LOVAGJA

La Mancha lovagja
Agria Összművészeti Fesztivál

Fehér Elefánt
2008

A Várudvar piactere gyorsan átrendeződik, a jelmezes árusok helyét valódi jelmezesek foglalják el, nagyrészt a **HOPPart** és a most végzett bábosztály ifjú színészei: kezdődhet a búsképű lovag agyoncsócsált története, szerencsénkre alaposan átszabott formában.

Harangi Mária, aki máris a legkülönbözőbb zenés műfajok avatott rendezője, nem centizi ki a színlapot: két Don Quijote, két Sancho Pansa, 3 /Három!/ Dulcinea újszerűen varázsolja elénk a jól ismert eseményeket. **Friedenthál Zoltán** komoly férfiassággal küzd, de közben mellékesen zongorázik is nagyokat, meg egy annál gusztustalanabb mácsó kocsmatöltelék képében mutatja meg legtávolabbi ellentétpárját. Éneke a technika időnkénti megbicsaklásai ellenére átütően árnyalt, eszméit nem feladó monológja az előadás végkicsengésének egyértelmű meghatározója.

Kiss Dia szárnyaló áriájában Dulcinea lírai lényét testesíti meg, a kissé naturális és elnyújtott megalázási jelenetben színészi alakformálásának szuggesztív drámai ereje diadalmaskodik, állatszerepeinek /ló, szamár, birka/ hangkavalkádját pedig emelkedett fuvolaszóólókkal ellentételezi. De **Szilágyi Kata** pantomimje sem kutya! Az Ő eb-portréja a létező összes négylábú tulajdonságaiból összegyűrt, virtuózan komikus remeklés, legszívesebben haza is csábítanánk egy méretes csülökkel... Dulcinea a szilajan szókimondó Aldonzaként, tüzes énekkel, örvénylő mozgással kényszeríti térdre a férfinemet és az elbűvölten ájuló közönséget. Hetyke, kisfiús legény az első számú fegyverhordozó, **Kovács Bálint** Egerből, míg szakállas alteregója, **Gémes Antos** hiteles létezésében és emlékezetes dalában a gazdájáért szeretve aggódó húség képét rajzolja meg.

A dörgőhangú kocsmáros herkulesi figura, hasonló nagyságrendű emberábrázoló képesség jellemzi alakítóját, az egri **Szívós Győző**-t. Az egész társulatot dicséri a kicsinyke idő alatt összeállott produkció fergeteges kivitelezése, a mozgások, kórusok, a tüzek és fegyverek hatásos összjátéka.

Harangi Mária rendezése nagyvonalú gesztusokkal realizálja a cselekmény fordulatait, eleven képekben komponál, észrevétlen találékonysággal illeszti be a dalbetéteket. **Szabó Mónika** érdeme a betanítás és a zenei kíséret, amelyben, lassacskán egészen természetessé váló módon, az együttes tagjai is hangszeret ragadnak.

Reméljük, jövőre is látható lesz ez a Dobó-téri tündöklés, de biztos, hogy valamely újabb változatában, előbb-utóbb úgys találkozzunk vele nagyszínpadon is.